

[Wiinblad.]

men med andre 2 300 000 Kr. paa Benene til en ordentlig Bygning for Museet. Han har indlagt sig saadanne Fortjenester, at det vilde være en Skandale, om hans Samling brændte eller blev ødelagt.

Ligeledes har Dansk-vestindisk Samling til Huse i Nr. 19 i Stormgade, som tilhører Nationalmuseet — ja, for der eksisterer en dansk-vestindisk Samling fra den Tid, da Indianerne beboede de dansk-vestindiske Øer, altsaa langt tilbage i Tiden — og alt dette udsætter man for Fare. Man redder Folkemuseet fra Panoptikonbygningen og lægger det oven paa et Marketenderi!

Jeg er forbavset over, at noget saadant skjules for Rigsdagen. Jeg er ogsaa forbavset over, at Ministeren taler om, hvor dyrt det er at flytte fra Kastellet. Jeg talte forleden Dag med den ærede Ordfører for Venstre (Vanggaard) om dette Spørgsmaal, og han sagde: Det koster 4 Mill. Kr. at flytte fra Kastellet. Dernæst spurgte jeg Ministeren: Hvad koster det egentlig? Og den højtærede Minister svarede: Det koster 3 Mill. Kr. Se, det var straks 1 Mill. Kr. sparet.

Men Sagen er, at det er fuldstændig fantastiske Tal. Der skal flyttes 200 Soldater, det vil altsaa sige, at hver Soldat koster 15 000 Kr. at flytte, og det er umuligt. Nej, det, det drejer sig om, er, at Kastellet skal rømmes, baade Kontorerne og de private Lejligheder, hvor Folk bor. Men Hestgardekaseren skal jo ogsaa rømmes, hvis den skal benyttes.

Rigsdagen har altsaa i dette Øjeblik Valget mellem to Kaserer, mellem Kastellet og Hestgardekaseren tæt herved. Hestgardekaseren hviler paa en opfyldt Grund, paa en Hestemødding, den er omgivet af Huse, Materialgaarden er omgivet af Huse. Der er altsaa Tale om at lægge Museet hen paa dette stinkende, opfyldte Terræn, hvor det vil blive omgivet af Huse, og dette bliver en Gentagelse af, hvad der allerede nu finder Sted

Vi vil bort fra Prinsens Palæ, fordi det er omgivet af gamle Bygninger; men Ministeren vil bevare Prinsens Palæ som Museum og tillige lægge en Afdeling i Hestgardekaseren, hvor akkurat de samme Forhold findes. For mig er det, som om de, der staar bag ved dette Hestgardekaserneforslag, er sindssyge, det er et ganske vildt Forslag. Jeg vil sige til de Herrer Rigsdagsmænd: Gaa selv ud og se paa det!

Saa er der den anden Kaserne, Infanterikaseren i Kastellet. Som alle ærede

Medlemmer vil huske, blev der i 1917 nedsat en Komité med Repræsentanter for alle Rigsdagens 4 Partier, blandt hvilke der var saa udmærkede Mænd som den nuværende højtærede Finansminister. Denne Komité undersøgte Sagen og indstillede enstemmigt, at man skulde benytte Kastellet til Museum, Kastellet er pragtfuldt, det minder om, hvad de har i Norge og i Sverige; vi kunde indrette Museet efter selv samme Princip som i vore Nabolande, hvis vi benyttede Kastellet.

Vi staar i denne Sag overfor Militæret, som siger til os: Vi har to Kaserer, I kan faa den, der ikke duer, denne daalige Hestgardekaserne, men den anden, som er pragtfuld, beholder vi til vor General. Han har et dejligt Hus derude. Generalen og hans Officerer bor flot derude, de vil ikke flytte. Paa den Maade bringer man Ofre for en af Fædrelandets vigtige Sager: Nationalmuseet. Paa den Maade bringer Militæret og Forsvarsministeren Ofre. Man vil overlade os den gamle, raadne Hestgardekaserne og selv beholde det smukke Landskab, som kaldes Kastellet. Det er en Patriotisme og Fædrelandskærlighed af en ejendommelig Art. Nu siger den højtærede Undervisningsminister, at det er et Pengespørgsmaal, disse 3—4 Mill. Kr. Maa jeg oplyse følgende: Da en Arkitekt fik til Opgave at udarbejde Hestgardekaserneplanen, tilsendte han Ministeren Beregninger over, hvad det vilde koste. Hvad skete der saa? Ministeriet skrev Tallene ned i Arkitektens Forslag og Overslag. Ministeriet forringede Tallene uden nogen som helst Undersøgelse. Og med hvilken Motivering? Forringede Ministeriet dem med den Motivering, at Hestgardekaserneplanen skulde være billigere end Kastelsplanen? Hestgardekaserneplanen var dyrere. Arkitekten har haft med begge Dele at gøre. Hestgardekaserneplanen var dyrere. Og tænker saa Ministeriets Embedsmænd: Det kan vi ikke komme til Rigsdagen med; for at faa det vedtaget maa det være billigere, og reducerede de saa Tallene og gjorde det billigere? Men hvis vi havde accepteret Ministerens Forslag, var det blevet dyrere, for naar Arkitekten endelig skulde have fat i det og skulde bygge, var naturligvis alle de Summer blevet lagt til igen. Sikken en falsk Maade at behandle Rigsdagen paa!

Første Næstformand (Pinstrup):

Det er for stærke Udtryk, det ærede Medlem bruger.